GAZETA LWOWSKA.

We Srode Ner. 45. 22. Kwietnia 1829.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

— Z *Wiednia d. 14. Kwietnia.* —

N. Pan najwyższym swoim listem gabinetowym z d. 10. Kwietnia b. r. raczył najłaskawiej drugiego Prezydenta c. k. powszechnej nadwornej Kamery, Ludwika Hrabiego Taafe, zostawiwszy go przy teraźniejszej pensyi, w takim samym charakterze pr eniesć do najwyższego Sądu sprawiedliwości.

N. Pan raczył najłaskawiej postanowieniem swojem z d. 10. Kwietnia b. r. oprożnione miejsce Vice-Prezydenta przy c. k. powszechnej nadwornej Kamerze, nadać radcy nadwornemu Baronowi Hugonowi Eger. (G. W.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Podług listów z Buenos-Ayres, siłę wojska, na którego czele wszedł tamże w d. 28. Listopada la Valleja powracający z Brazylii, podają na 2300 ludzi. Ministrowie Belcarcel i Guido schronili się byli do twierdzy, lecz poźniej otrzymali przebaczenie od zwycięzcy. Wojsko, które Dorego wraz z bogatym posiadaczem włości Rosas, w środku kraju dla oparcia się mu zebrał, liczyło 1500 jazdy złożonej z milicyi, Jndyjanów i t. d. Dorego został rozstrzelany bez wyroku. Wstręt ku la Velleja powszechnie wszyscy czują, nawet najmocniejsi przeciwnicy Dorega. (D. A.)

Brazylija.

Aurora fluminense, gazeta w Rio-de-Janeiro wychodząca, w numerze 133, mocno się żali na artykuł gazety francuzkiej dotyczący się francuzkiej wyprawy pod Admirałem Roussin, jakoby artykuł ten ujmował sławie Brazylii.

Kuryjer Brazylijski z d. 25. Grudnia r. z. umieścił list wspomnionego Jenerała, w którym tenże wystawia, że jego postępowanie zgodne było z jego powinnością jakoteż z uszanowaniem dla Cesarza D. Pedro, że mogą zajść nieporozumienia między sprzymierzonemi Państwami, i że za wielką wagę przywiązują do artykułu gazety wychodzącej w kraju, gdzie jest druk wolny, i czynią postrzeżenia, za które nikt nie ręczy, i które prócz tego nic nieznaczą. Z resztą ów artykuł gazety francuzkiej został przez paryzki dziennik zbity. (D. A.)

Portugalija.

Gazeta francuzka umieściła list z Lizbony z d. 14. Marca, donoszący, że zaledwie wyszła pod żagle wyprawa przeznaczona do Terceiry, musiała znowu zawinąć do portu, i dotąd przeciwnemi wiatrami jest wstrzymywana, i że mówią o uzbrajaniu innej wyprawy, do której ma być użyty okręt linijowy Jan VI., i inne okręty, które z tego powodu śpiesznie uzbrajają. Nowsze wiadomości z Lizbony z d. 18. Marca przez inny Dziennik umieszczone mowią, iż Brazylijski Konzul P. Silva został zawiadomiony, aby Portugaliją w trzech dniach opuścił. (D. A.)

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Dnia 28. Marca miał Lord Eldon poraz pierwszy od złożenia urzędu Kanclerza posłuchanie u Króla Jmci w Windsor przez 4 godziny, na którem złożył Monarsze 60 petycyj przeciw Katolikom. We Srodę miał Lord Mansfield posłuchanie w tymże samym celu. Za parę dni uda się i Xiążę Newcastle do Windsor, ażeby swoim sposobem Króla objaśnić o ile nowy bil sprzeciwia się Królewskiéy przysiędze.

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Niższej, które się dopiero dziś zrana o 4tej skończyło, przeszedł bil katolicki wśród głosnych okrzyków większością 320 przeciw 142 głosów. Prawo o wyborach 40 szyllingowych przeszło również, nawet bez rozpraw i głosowania. Obadwa bile idą teraz do Izby Wyższej.

Kuryjer pisze: Widać z gazet francuzkich, że Porta oczekuje przybycia Posła francuzkiego i angielskiego. Donieśliśmy w tych dniach, że się tam w rzeczy samej udać mają. Następcą P. Stratford Kanning będzie Sir Rob. Gordon, brat Hr. Aberdeen. Dzieje się to na wyraźną prośbę P. Str. Kanninga.

W d 31. Marca wniesiony był do Izby Wyższej bil o emancypacyi Katolików, jakoteż bil kwalifikacyjny do wyborów i obadwa poraz pierwszy zostały odczytane. Hr. Harrowby chciał przedewszystkiem wiedzieć, czyli renty katolickie jeszcze są w Irlandyi pobierane. Xiążę Wel-

lington rzekł, że niesądzi, aby taka rzecz tamże jeszcze była pobieraną (śmiech) i zapowiedział wniosek drugiego odczytania na d. 2. Kwietnia. W razie, gdy to odczytanie w pomienionym dniu nastąpi, na tenczas Xiążę w d. 3. wniesie drugie odczytanie drugiego bilu. Lord Bexley rzekł: powinniśmy sobie życzyć rozwagi i umiarkowania, od tronu zaleconych, czego jednakże niepozwala mi spodziewać się szybkość, z jaką środek ten ma w Izbie przechodzić. Kraj jest zupełnie napadniony; zacnego Xięcia uważał za obrońcę sprawy protestanckiej i niemiał podejrzenia, aby się tą drogą puścił. Xiąże Wellington odpowiedział: Nietylko uszanowanie ku zaleceniu Królewskiemu, lecz własny jego charakter zabraniają mu pośpiechu i o takowy po dwu miesięcznych rozprawach przy różnych sposobnościach, nie można go obwiniać, i ón nie może dozwolić, aby drugie odczytanie jeszcze nadal było odłożone.

Margr. Aylesbury, Hr. Winchelsea, Lord Bexley i Lord Rolle pojechali w d. 1. Kwietnia do Windsoru, i mieli długie posłuchanie u Króla przyczém podali mu wielką liczbę prośb przeciw emancypacyi. Ponieważ jak donosiły gazety Londyńskie obawiano się, aby do tego orszaku nie przyłączyło się więcej powozów i pieszo idących, imógłby przezco wybuchnąć rozruch, przeto Sir R. Birnie z urzędnikami policyjnymi udał się tegoż poranku do Windsoru, i drugi batalijon trzeciego pułku gwardyi tamże na leżach stojący otrzymał rozkaz być w gotowości na pierwszy znak do wyruszenia. Adwokat Halcombe, który tak zwaną petycyją Londyńską przeciwko Katolikom w oberży pod koroną i kotwicą sporządził, rozpisał teraz zgromadzenie ludu, na d. 7. Kwietnia w Hyde-Park; sądzą wszelako, że rząd znajdzie środki zapobieżenia temu zgromadzeniu. (D. A.)

Francyja.

Król postanowieniem swojem z d. 2. Kwietnia zwołuje wyborcze kollegijum obwodowe z Pontoise, Hazebrouk i Narbonnie na d. 14. Marca, aby na opróżnione miejsca przez śmierć Alexandra de Lameth, i rezygnacyją PP. Labasecque i Sernin wybrano członków do Izby Deputowanych.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych w d. 30. Marca, na którem postrzegano obecnych Jenerałów Higennet i Tiburcego Sebastiani, przybyłych z Morei, zabrał nasamprzód głos Minister skarbu, dla wniesienia kilku projektów do prawa. Jeden z tych dotycze się zamiany kilku własności koronnych, inny uregulowania odstąpionego placu miastu Paryż na nową giełdę zobowiązkiem jej rzymania jego kosztem tegoż gmachu. Trzeci ma za cel przebicia dawnej złotej i srebrnej monety, co powinno w pięciu latach nastąpić. Sztuki 6 liwrowe, 3 liwrowe, 24 sous i 6 sous powinny być przebite na monetę decymalną. (Dla czegoż nie mają być przebite także sztuki po 30 i 15 sous? pyta się jeden głos ze strony prawej.) Dalej sztuki złote po 48 liwrów, 24 i 12 liwrów. (Poruszenie zadziwienia ze strony widzów, którzy są za młodzi, aby byli widzieli półluidory) Rząd spodziewa się pokryć koszta po większej części zyskiem znacznej ilości złota, będącego w dawnej monecie srebrnej. Cała massa pieniędzy mających być przebitych w pięciu latach, rachując aż do Lipca 1834 wyniesie blisko 600 mil., koszta przebicia mogą się zmniejszyć znacznie przezto, ponieważ spodziewają się, iż bank okaże jak dotąd w interessie publicznym swoję gotowość. Po tym czasie pieniądze srebrne płacone będą tylko podług wagi po 907 miliemes na stopę 198 fr. 83 cent. za kilogram, a sztuki złote po 900 milliemes, na stopę 3091 kilogramów, podług taryfy z 17 Prairial roku XI.; czwarty projekt dotycze się oddawania listów po domach we wszystkich gminach Królestwa. Wszystkie te projekta odesłano do biura dla rozpoznania, a potem przystąpiono podług dziennego porządku do rozpraw nad prawem departamentowem.

Izba Deputowanych trudniła się w d. 3. Kwietnia dalszemi obradami nad prawem Departamentowym i w końcu posiedzenia ogólne narady odłożyła na d. 6. Kwietnia.

Państwo Papieskie.

Dziennik rzymski z d. 1. Kwietnia zawiera względem wyboru nowego Papieża i uroczystości z tego powodu, co następuje:

Podobało się dobrotliwej opatrzności wysłuchać najszczerszych życzeń wszystkich wiernych, i po szterdziestodziewięciodniowem opróżnieniu stolicy papiezkiéj, i trzydziestodniowém *Conclave*, osierocony kościeł S. obdarzyć głową. Jego wysokość najprzewielebniejszy Kardynał Franciszek Xawery Castiglioni, Biskup Tuskulański, W. Penitencyjaryjusz i Prefekt Kongregacyi indexów, został na wczorajszem skrutynijum Papieżem obrany. Najprzewielebniéjszy nowo-obrany, zapytany przez Kardynała Juliusza Maryję della Somaglia, Dziekana S. Kollegijum, czyli przyjmuje najwyższą godność Koscioła, odpowiedział, iż się zgadza z wolą bożą, i przybiera imię Piusa VIII. Poczém ukazał się W. Mistrz obrzędów Monsignor Zucche, i jako notaryjusz stolicy apostolskiéj spisał sądowny instrument tego przyjęcia.

Kardynałowie Albani i Caccia Piatti, jako pierwsi Dyjakonowie wzięli miedzy siebie no-

wo-obranego Papieża, zaprowadzili go do zakrystyi, gdzie przybrany w ornat papiezki, został przez nich przed ołtarz kaplicy kwirynalnej odprowadzony, gdzie Ojciec S na będącym już w pogotowiu przed ołtarzem krześle (*sella gestatoria*) usiadłszy, przyjmował pierwszy hołd kardynałów (*prima ubbidienza ossia adorazione*) przez ucałowanie ręki i dwukrotne uściskanie.

Po dopełnieniu tego uroczystego aktu Kardynał Galefi, Podkomorzy Ś Kościoła Rzymskiego, włożył Ojcu Ś pierścień rybacki, który tenże oddał potém W. Mistrzowi obrzędów Monsignor Zucche, aby kazał wyryć na nim obrane przez niego imię. Tymczasem Kardynał Albani jako pierwszy Dyjakon, ogłosił z ganku nad przysionkiem pałacu kwirynalnego będącego, zebranemu ludowi wybór Ś. głowy Kościoła następującemi słowy: *Annuntio vobis gaudium magnum; Papam habemus Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Franciscum Xaverium Episcopum Tusculanum S. R. E. Cardinalem Castiglioni, qui sibi nomen imposuit Pius VIII.* (Głoszę wam wielką radość; mamy Papieżem Jego Wys. najprzewielebniejszego Franciszka Xawerego Biskupa Tuskulańskiego S. Rzymskiego Kościoła Kardynała Castiglioniego, który sobie przybrał imię Piusa VIII)

Na tę wiadomość lud licznie na placu kwirynalnym pomimo mocnej ulewy zebrany, napełnił powietrze radosnemi okrzykami; chóry muzyki grały wesołe harmonije, a huk dział zamku Ś. Anioła, jakoteż odgłos wszystkich dzwonów zapowiedziały pocieszającą i radosną wiadomość całemu miastu. Wszyscy mieszkańcy Rzymu oddali się najżywszej radości, która niebawem odbije się w całym chrześcijańskim świecie.

Dzisiaj z południa o godzinie 3ciéj udał się Jego Świątobliwość wraz z Kardynałami: Somaglia, Dziekanem Ś Kollegijum, i Galefi, Podkomorzym Ś. Kościoła Rzymskiego, w powozie przy powszechnym odgłosie radości z pałacu kwirynalnego do pałacu watykańskiego, poszedł do kaplicy Syxtusa i tam przyjmował od wszystkich Kardynałów drugi hołd, przez ucałowanie w nogę, i rękę pokrytą krajem pluwiarza i przez zwyczajne uściskanie.

Poczém Jego Świątobliwość poprzedzony od Prałatów i Kollegijum Ś. zaniesiony został na krześle do kościoła watykańskiego, gdzie odprawiwszy krótką modlitwę przy ołtarzu Przenajświętszego Sakramentu, udał się potém do ołtarza Papiezkiego (*Altare della Confessione di S. Pietro*) wstąpił na takowy, i mając mitrę na głowie usiadł po środku stołu na czerwonéj poduszce. Kardynał Dziekan zaintonował hymn pochwalny Ś. Ambrożego, który śpiewacy papiezcy skończyli. Podczas śpiewu przyjmował Jego Świątobliwość trzecie publiczne Kardynałów hołdy.

Nowo obrany Papież urodził się w Cingoli, mieście Marchii Ankońskiéj d. 20. Listop 1761. Pius VII. ś. p. na Konsystorzu w d. 11. Sierp. 1800 mianował go Biskupem w Montalto. W skutek politycznych zdarzeń w r. 1808 wygnany był do południowéj Francyi i bawił tamże do r. 1814. Na Konsystorzu w d. 8. Marca 1816 z Biskupa w Montalto przeniesiony na Biskupa Ceseny, mianowany został Kardynałem Kapłanem Kościoła pod tytułem: *Santa Maria in Transpontina*. Niebawem potém dla swoich głębokich nauk i światła, szczególniéj we wszystkiém, co się dotycze przedmiotów Ś. nauki wiary, mianowany W. Penitencyjaryjuszem, a późniéj na Konsystorzu w d. 13. Sierpnia 1821 *Suburbicar* Biskupem Frascati.

Listem własnoręcznym z dnia wczorajszego mianował Ojciec S. Kardynała Albani Sekretarzem Stanu.

Listem Sekretaryjatu Stanu z dnia wczorajszego potwierdził Ojciec Ś. Kardynała Pacca Prodataryjuszem, a Kardynała de Gregorio W. Penitencyjaryjuszem. (G. W.)

Wiadomości z Grecyi.

Odebraliśmy przez Korfu (mówi Dostrzegacz Austryjacki z d. 13. Kwietnia) wraz z listami z tego miasta z d. 28. Marca, Gazety z Eginy (Gazetę powszechną Grecyi i Pszczołę Grecką, do d. 10. Marca z Patras, a Kuryjera wschodniego do d. 12. t. m.) Wiadomości, które wspomnione Dzienniki zawierają, są następujące:

Prezydent Grecyi, Hrabia Jan Capodistrias, popłynął w d. 2. Marca na rossyjskiéj fregacie Helena (na któréj zwykle odbywa podróż z Eginy) do Napoli di Romania, zkąd udać się chce także do Nawarynu.

Na kilka dni przed odjazdem swoim ogłosił wyrok następujący: »Państwo Greckie. Prezydent Grecyi. Mając zamiar oddalenia się z tej siedziby rządu dla objechania Peloponezu, a oraz życząc sobie, aby zwyczajna kolej prac rządowych nie była przerwana; stosownie do dawniejszego postanowienia w Czerwcu i Sierpniu roku zeszłego i w skutek rozporządzenia pod liczbą 9113 w dniu 17. t. m. wydanego, rozkazujemy: Artykuł 1) Rada Ministrów, pod przewodnictwem Probulosa (Prezesa rady) wydziału skarbowego Panhellenionu, stosownie do otrzymanego zalecenia rozpozna i osądzi wszystkie przedmioty, przełożone sobie przez Sekretarza Stanu i Sekretarza rządowego spraw zagranicznych. 2) Sekretarz Stanu jakoteż Sekretarz Rządu spraw zagranicznych pozostaną w Eginie, i upoważnieni odbierać adressowane do nas listy i korrespon-

dencyje. 3) Pomienieni Sekretarze i każdy w swoim zakresie działania są organem, przez który nam rada Ministrów zdań swoich udzielać będzie. W Eginie dnia 28. Lutego 1829. Prezydent J. A. Capodistrias. Sekretarz Stanu Spiliadis.«

P. Spanopulo towarzyszy Prezydentowi w podróży i pod nieobecność Sekretarza Stanu, który pozostał w Eginie, kontrasygnuje akta rządowe wydawane przez Prezydenta w podróży.

Dawniejszemi wyrokami z dnia 17. Lutego, P. Spiridion Trikupis, oświadczywszy życzenie być uwolnionym od obowiązków Sekretarza Stanu, i gotowość swoję innym sposobem służenia ojczyznie, został Sekretarzem rządowym spraw zagranicznych, a na jego miejsce Mikołaj Spiliadis mianowany Sekretarzem Stanu. Wyrokiem z dnia następującego (18. Lutego) mianowany P. Spiridion Skufo Podsekretarzem Stanu.

Postanowienie, o którém Prezydent przed odjazdem swoim do Peloponezu w wyroku z d. 28. Lutego pod liczbą 9113 względem organizacyi rady ministeryjalnéj namienił, jest następującéj osnowy: »Państwo Greckie, Prezydent Grecyi Rada Ministrów, Arty. 7) Postanowienia z d. 3. Lutego 1828. ustanowiona, będzie urządzona w sposobie następującym: 1) Rada składa się z pierwszych trzech Sekretarzów wydziału Panhellenionu, z Sekretarza rządu spraw wewnętrznych i Sekretarza Stanu. 2) Prezydyjum téj rady należy do Prezydenta Grecyi; Członkowie wydziału Skarbowego, Jeneralnéj Intendentury, drudzy Sekretarze wydziału zasiadają w radzie, wszelako tylko na szczególny rozkaz Prezydenta. 3) Każdy Członek udziela radzie spraw, które jak dalece się go dotyczą, zostały mu przez Prezydenta lub Panhellenion poruczone. 4) Sekretarz Stanu utrzymuje protokół z posiedzeń obrad Ministrów. 5) Pierwsi Sekretarze wydziałów udzielają Prezydentowi i Panhellenionowi wiadomości o interesach, i podług treści protokołu z posiedzeń rady i posiedzeń Panhellenionu. 6) Gdy Prezydent nie jest obecny w siedzibie rządu, natenczas na radzie Ministrów prezyduje jeden z Probulosów Panhellenijonu; wszakże interesami przypadającemi kieruje według zlecenia Prezydenta. W Eginie dnia 17. Lutego 1829. Prezydent J. A Capodistrias. Sekretarz Stanu Spilidias.«

O wypadkach wojennych w prowincyjach Livadii, Beocyi i Akarnanii, w pierwszych miesiącach tego roku donoszą, że Vonitza w zatoce Arty w d 17. Marca, po długiéj i uporczywéj obronie, z powodu zupełnego niedostatku żywności, poddała się Grekom pod Jenerałem Church.

Wiadomości handlowe.

— Z Gdańska d. 2. Kwietnia. —

Od czasu ostatniego doniesienia naszego sprzedano tu circa 180 łasztów pszenicy, a mianowicie: 13 łaszt. wysokopstrokatej 32funtowéj z dawnego ziarna po 495 fl., oraz 10 łasztów po 500 fl., biorąc na łaszt po 60 szefli, (po 35 i po 35 5/12 złp. za korzec); 30 łasztów wysokopstrokatéj 130funtowéj 540 fl., i 50 łasztów po 555 fl. (po 38 1/4 i po 39 1/8 złp. za korz.); 50 ła. pstrokatéj 130funt. po 515 fl. i 30 łasz. wysokopstrokatéj, ale wyką zanieczyszczonéj po 500 fl. łaszt od 56 1/2 szefli.

Listy z Londynu z d. 17. Marca zwiastowały wprawdzie podwyższenie ceny na pszenicę o 3 blisko sz., ale późniejsze z d. 20; doniosły o zniżeniu jéj o 2 sz. na kwarterze, bezwzględnie na to, żę opłata celna doszła do 10 s. 8 d. i że spodziewano się jéj podwyższenia w tygodniu następnym do d. 12 sz. 8 d., a nawet do 16 sz. 8 d. Podobna niestałość w targach londyńskich nie jest bez wpływu na targ tutejszy. Dopiéro czas późniejszy okaże, co jest właściwie przyczyną podobnego wahania się w cenach, jedni bowiem przypisują to stanieniu mąki, w skutku czego młynarze nieinaczej jak po cenach z d. 17. Marca pszenicę płació chcieli; inni przypisują niedostatkowi pieniędzy gotowych i téj okoliczności, że w Bostonie zbankrutował jeden z większych kupców zbożowych Ben. Smith, co miało duży wpływ na umysł wielu faktorów zbożowych w Londynie z tym domem handlowym w stosunkach zostających. Gdy jedna i druga przyczyna spadnięcia ceny, jest tylko chwilowa, przeto tutejsi właściciele zboża nie są skłonni do sprzedaży, tym bardziéj, że odebrane doniesienia z Francyi są nieco pomyślniejsze, i że tutaj lubo teraz nie wiele kupują, nie źle przecież za pszenicę płacą.

Co do żyta, jęczmienia, grochu i owsa, nie masz w téj chwili żadnego prawie handlu.

Gdyby cena pszenicy w Anglii jak się tego spodziewają, podnieść się miała w następnym tygodniu, będzie to prostym skutkiem obawy o niedostatek, i bynajmniéj na to spuszczać nie można; ale późniéj, jeżeli opłata celna ulegnie zmianie i ceny się utrzymają, będzie to przedpowiednią, że handel zbożem do Anglii stanie się korzystny. Tego wypadku spodziewają się tutejsi spekulanci, we wszystkich bowiem listach odebranych z Anglii donoszą stale, że dowóz pszenicy i innego zboża krajowego na targi miast angielskich ciągle jest mały, i prawie nic nieznaczący. (G. P.)

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; Drukiem: Piotra i Augusta Pillerów.